



## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis, Et Breviarii Romani.**

In quibus origo cuiusque Ritus, causae historicae, vel mysticae, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, obligatio, & exquisitus vsus, additis opportune Decretis omnibus S. Rituum Congreg. quàm breuissimè explicantur.

**Gavanti, Bartolommeo**

**Venetii, 1647**

De Caeremonijs Horarum Canon. in Choro recitandarum. 2.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-9521**

Item ad Horatum initia, quibus adiutorium diuinum imploramus, & laude Deo Trino tribuimus ad Inuitatorium, ne segnes videamur, dum alios invitamus ad Hymnos, qui sunt laudes Dei solemniiores inter quos, *Te Deum*, quoque numeramus. Ad Versus quosque Nocturnorum, & post Hymnos, quia ijs, ut docuimus supra, conuertimur, & excitamur in Deum, ad textum Euangeli ante Homiliam quod per se patet, ad Capitula, que sunt breues exhortationes maiorum, ad Cantica, *Benedictus*, *Magnificat*, & *Nunc dimittis*, quæ vocantur Euangelia. Ad Orationes denique omnes, quibus immediatae Deum alloquimur (excepto triduo maioris Hebdomadæ) & ad preces, quæ præcedunt.

2. Standum erit tempore Paschali, & in omnibus Dominicis, à primis earum Vesperis ad Antiphonas B.V. quæ dicuntur in fine officij, ex causis supra allatis.

3. Ad Psalmos standum effet, ut supra probauimus, *Seet. 5. cap. 8.* sed pluri-mi sedent, non pauci partim sedent, partim stant, quia spiritus prompus, caro attem infirma. Ad Lectiones quoque in officio paruo B. Virg. in Adventu laudabilius statut; quia sunt de Euangelio.

4. Genuflectendum autem erit ad ea verba Inuitatoriij: *Adoremus*, & *procidiamus*, ut in Cærement. Episc. lib. 2. cap. 6. quod monent eadem ipfa verba. Item ad preces feriales in Laudibus, Vesperis, & Horis, in diebus nimis penitentiarum dicatis. Item ad Preces in officio Defunctorum, maioris mortoris gratia. Item in Hymnis ad ea: *Veni Creator Spiritus*; *Ave Maris stella*; *O Crux ave fons unita*; *Tantum ergo Sacramentum*, si coram Sacramento dicitur, ex Cærem. Episcop. lib. 1. cap. 28. quidam laudabiliter ad ea quoque: *O salutaris hostia*; & cause patent ad maiorem reverentiam; quia etiam de causa genuflectimus ad ea in Hymno, *Te Deum*, *Te ergo quesumus*, &c. ex Cærem. lib. 2. cap. 5. & 6. Denique ad Antiphonas B. V. quæ dicuntur in fine officij, & ad Orationem Dominicam, Salutationem Angelicam, & Symbolum Aposto-

lorum, quæ dicuntur in fine Completorij, (exceptis Dominicis, & tempore Paschali, vt supra dictū est) erit genuflectendum.

5. Præterea caput inclinandum erit ad Versum, *Gloria Patri*, & *Filio*, &c. ad nomen, IESV, MARIE, & Sancti, de quo officium recitat. Item ad *Confessor*, &c. quod in Prima, & ante Completorium dicitur, usque ad *Misereatur*, inclusuē, ab eo, qui dicit, & cui dicitur, respectiuē, ut in Missa.

6. Signum crucis adhiberi debet, pollice sibi signando os, ad illud, initio Matutini, *Domine labia mea aperies*, &c. ut in Rubricis Breu. de *Matuino* tit. 13. num. 1. Item manu extensa signando se à fronte ad pectus, & à sinistro humero usque ad destrum, cum dicitur, *Dens in diuiniorū*, &c. Item ad versum, *Adiutorium nostrum*, ante Confessionem in Prima, & Completorio, sumpto ritu ē Missa, ut tit. 15. dicitur de *Prima*, numero 2. Item ad *Indulgentiam*, ut in Missa; & ad ea in fine Primæ: *Dominus nos benedicat*; & in fine Completorij: *Benedicat, & custodiat nos omnipotens*, &c. Aliqui signum crucis cum pollice formant in pectore ad: *Conuertenos Deus*, &c. quæ omnia causas habent facias apertas, & congruentes. Laudabile quoque est lignum crucis fieri ad Antiphonam de Cruce in officio feriali.

7. In Psalmis Gradualibus, quæcumque preces dicuntur flexis genibus ad mortorem, & luctum indicandum; multoque magis hæc genuum flexio congruit Penitentialibus Psalmis Litanij, & Orationibus (quæ tamen Orationes à stante Hebdomadario dicuntur) ut prescriptum est in fine Breuiarij. Ad alia non incongrue sedetur. Percutiunt sibi pectus aliqui ad *Agnus Dei*, sicuti in Missa. Bene vero percutiunt pectus, ad ea in confessione ad *Primam*, & *Completorium*: *mea culpa*, &c. ut fit in Missa.

De Cærementis Horarum Canonarum in Choro recitandarum. Cap. II.

1 P rōprios mores vnaquaque habet Ecclesia, & laudabiles consuetudi-

L 2 nes,

nes, quas non tolli à Ceremoniali Romano, neque à Rubricis Breuiarij sèpius declarauit Sacra Rituum Romana Cògre, sed videant Episcopi, &c. ita pugnent cum vniuersali Ecclesia, vt peritiorum iudicio minus sint laudabiles consuetudines.

2. In Breuiario quatuor tantum, que ad hanc rem faciunt, adnotata in Rubricis reperiuntur. Primum est, quod Hebdomadarius clara voce dicat: *Domine labia mea, &c.* initio Matutini officij, tit. 13. num. 1. Alterum, quod in precibus serialibus dicat clara voce totum, *Pater noster, &c.* & habetur tit. 3. 2. num. 2. Tertium, quod idem dicat eisdem preces flexis genibus usque ad versum, *Dominus vobiscum,* exclusuè circumstantibus genuflexis usque ad, *Benedicamus Domino.* Vide tit. 3. 4. num. 4. que certè sunt rationi consentanea, & communis consuetudini vniuersalis Ecclesiae. Quartum est, quod idem surget ad Orationem, que dicitur post Antiphonam B. V. in fine officij, tit. 3. 6. num. 3. Hæc in Breuiarij.

3. Habentur alia in Ceremoniali Episcoporum ad hanc rem peropportuna; & primò, quod coram Sacramento Eucharistia Sanctissimo, stare debent omnes aperto capite, ad Horas omnes. lib. 2. cap. 3. 3. vel, si sedeant, caput numquam cooperiant, puta, ad Matutinum, quod ordinariè prolixius est officium.

4. Standum item erit ad initia Horarum, ad Inuitatorium, Hymnos, Capitula, Responsoriā brevia, Versus, Absolutions, Benedictiones, textum Euangelij ante Homiliam, Cantica Euangelica, Orationes, Commemorationes, & Suffragia communia Sanctorum. Item ad Antiphonas finales B. Virg. tempore Paschali, & in diebus Dominicis à primis Vesperis, quod habetur expresse ex Concil. Aurelian. apud Burchard. lib. 13. Decret. cap. 3. & Iuo. libro 2. cap. 183. Scilicet alias attulimus propriam causam, ob memoriam scilicet Dominicae Resurrectionis. Ad ea item in Versibus, & Responsorijs, que in Euangeliō lecta genuflexionem postulant: ut *Verbum caro factum est, &c.* præcedentes adorauerunt, &c.

5. Sedendum est ad Lectiones, &c. vbi est consuetudo ad Responsoria, &c. ad Martyrolog.

6. Dubitatio est de Psalmorum cantu. nam varia est consuetudo. aliqui stant, & hi laudabilius; alij sedent; alij ad Psalmos Matutini, & Laudum sedent, ad reliquos stant; alij ad eosdem Psalmos alternatim stant, & sedent. Vnusquisque abundat in sensu suo.

7. Ad Symbolū Sancti Athanasij, quod dicitur ad Primam: alij stant, alij sedent. Certè laudabilius, siue Symbolum, siue quasi Psalmus ille sit, recitant stantes, ex Decreto Sacr. Rituum Congreg. die 23. Decemb. 1624.

8. Genuflexitut etiam in Choro ad ea, de quibus diximus superiori capite num. 4. & 7. Et præterea ad, *Tu autem Domine, &c.* in fine Lectionum a lectoribus ex Cèrem. Episc. lib. 2. cap. 6.

9. Inclinatur caput, vt supra dictū est, num. 5. cap. præced. quibus adduntur causas alij, vt idem fiat à lectori, dum dicit: *In te Domine benedicere,* versus Hebdomadarum, nisi alia de causa sit illi genuflexendum; ab omnibus autem ad nomine Papæ viuentis, ad versus sequentes Psalmorum: *Sicut nomen Domini benedictum: Sanctum, & terrible nomen eius: Benedictus Dominus die quotidie: Benedictum nomen Maiestatis: Benedicat nos Deus, Deus noster, Benedicat nos Deus:* quod multis placet: In Completorio ad Vers. *Benedictus es Domine Deus Patrum nostrorum: Benedicamus Patrem, &c. Benedictus es Domine in firmamento cœli:* locorum confuetudini standum erit.

10. Signum crucis sibi adhibent multi, præter ea, que capite superiore adnotauimus, n. 6. ad initium Canticorum Euangelicorum, quia Euangelia sunt: & quidem ad *Magnificat* idem prescribitur Episcopo in Cærement. Episcop. loco cit. cap. 1. quare eadem erit ratio & aliorum similium Canticorum, nisi forte illud prescribatur, ratione processionis à Sede ad Altare, vt antequam moueatur à Sede, maniat se crucis signo; sed primum est verius.

11. Can-

11 Cantores ut plurimum iuxta Cærimoniale Episcoporum cantant Inuitatorium, initia Psalmorum, Versus, & Responsoria. Hebdomadarius autem primam Antiphonam, Capitula, Antiphonam ad Cantica Euangelica, initia quorundam Hymnorum, & Orationes dicit. Lectiones legunt, qui in Choro sunt? iuniores primas, seniores ultimas, singuli singulas, ex Cæremoniis Episc. libro 2. cap. 6. verum, ut diximus supra, consuetudines locorum varie, & laudabiles non sunt in hoc genere à Cærimoniali Romano abrogare.

12 Ratio predictorum satis patet: partim ex ijs, quæ suprà scripsimus, Sectione 5. vbi de singulis Horarum partibus; partim ex ipsamet consuetudine, quæ est altera lex de rationabili, & valde congrua, à saniori parte yniuersalis Ecclesiæ recepta, & diu retenta.

De Cæremoniis Horarum Canonica-  
rum in choro solemnis reci-  
tandarum. Cap. III.

1 **Q**uatuor ex Horis Canonicis solemnitatem habent in choro, nēpe Matutinum cum Laudibus, vt in nocte Nativitatis Domini; Prima, in Vigilia Nativitatis eiusdem, ratione Martyrologij; Vesperæ frequentiorem; & Completorum quandoque in Quadragesima. De his hoc loco singillatim est dicendū, in gratiam eorum presertim, quibus non est præ manibus Cærimoniale Episcoporum, seu Canoniconum.

2 Matutinum igitur numquam cum Pluiali cantatur, ex Cærimoniali Episcop. lib. 2. cap. 6. quod ad Laudes, & Vespertas adhiberi docent Rubricæ Missal. tit. 19. num. 3. sed, dum cantantur Lectiones terrij Nocturni, parat se celebrans Pluiali ad legendā nonam Lectionem, pro qua accenduntur duo cerei ab Acolythis, parantur duo Cantores cum Pluialibus; neque recedunt Acolyhi, donec tota Lection fuerit absoluta. ob reuerentiam maioris stantis, dum legit, stant omnes alij, qui sunt in Choro. Cærement. ibid. cap. 5.

D. Barth. Gauant. Tom. II.

3 Ad textum Euangelicum non adhuc signum crucis; neque legitur manibus iunctis, sed hinc inde supra legibile positis, seu supra librum, Cer. c. 5.

4 Quicunque ille sit, qui legit, inferior Episcopo, dicit, Iube Domne non Domine, & secundus in Choro, si maior illo, non sit ibidem, profert verba benedictionis. quod autem Cæremonia tribuit Episcopo ratione tantè dignitatis, non debet inferiori tribui, eo quia maiorem in Choro non habeat; alioquin cuilibet maiori de Choro illud idem conueniret.

5 Hymnus, Te Deum, inchoari debet ab eodem Celebrante; nisi alia sit Ecclesiæ consuetudo; sicut etiam Hymnus post Inuitatorium, ex Cærimoniali loco citato.

6 Ad cantandas solemniter Laudes eadem omnino sunt, quæ ad Vespertas solemnies mox dicemus, sunt enim inter se valde similes Horæ.

7 Martyrologium pridie Nativitatis Domini solennius catur, alicubi cū Pluiali, luminibus, & incenso cantatur, si-  
cut Euangeliū minus soleniter alij; illud certè obseruandum ab omnibus est, vt audientes stent usque ad eà verba: In Be-  
thlehem Iude, &c. quibus auditis, statim  
genus etant preter lectorem usque ad  
ea: Nativitas Domini nostri, &c. secun-  
dum carnem, inclusuè, quod & notatum  
est in novo Martyrologio. humiliatio  
namque Deo usque ad terram, etiam, de-  
cer nos quam maximè humiliari.

8 Fusiū de Vespertis solemnibus est dicendum, quæ sepius ab Ecclesiasticis, viris cantantur, & prefestim in Festis Sanctorum Titularium. Paratus autem, Celebrans Pluiali coloris tempore conuenientis, seu Festo, super Cotram sine Stola, & cum eo parantur alij cū Pluiali-  
bus item, duo saltē, qui eidem hinc inde, quando opus est, ministrēt. Neque tamen improbamus Regularium ritum, qui Pluiale induunt super Amictum, Albam, Cingulum; & Stolam in modum crucis ante pectus; quos tamen mone-  
mus, ne dicant Orationes ad has vestes;  
quæ ante Missam dici solent.

L 3 9 Pro-

